

unblade at bestyrtte os med disse vanskelige Revisionspørgsmaal og ogsaa med de dermed i Forbindelse staaende Kompensationspørgsmaal. Jeg ser ikke rettere, end at det i den senere Tid er Bestyrttelssystemet, som har faaet Overmagten, men man maa være beredt paa, at der kan komme en Svingning ogsaa der; men selv om den ikke kommer, skal der dog efter al Sandsynlighed gaa meget lang Tid, før Bestyrttelserne ville kunne glæde sig ved en bestemt endelig Sejr. Jeg tror, at vi handle fornuftigst ved at søge at komme til en Revision af vore indirekte Skatter og særlig af Tolden, uden at tage til Udgangspunkt enten det absolute Frihandelsystem eller det absolute Bestyrttelssystem. Vi kunne saameget lettere gjøre det, fordi vi i dette Dieblit have et blandet System, og ere vi kun fra alle Sider enige om at faae det Bedste ud af dette, behøver man slet ikke at lade sig særlig paavirke enten af Sympathi for Frihandelsystemet eller for Bestyrttelssystemet. Jeg tror, vi kunne ganske rolig gaa til Værket og søge at blive enige om en Revision af det Bestaaende paa Basis af det Bestaaende, uden at vi behøve i nogen væsentlig Grad at skifte Signaler.

Brasch: Den ærede Minister drog det frem i Slutningen af sit Foredrag, som jeg udtalte i Begyndelsen af mit. Den høitærede Minister vil imidlertid jo nok forstaa, at jeg billiger saa fuldkommen, at dette Revisionsforslag er kommen frem. Jeg tror, jeg anførte Grunde, og da især den, at Revisionen rimeligvis er tagen fra den rette Kant og gaar i det rette Spor. Der var overmaade Meget for mig at sige, naar jeg skulde knytte Bemærkninger til Alt, hvad den høitærede Minister udtalte; men dels er jeg overbevist om, at Thinget er fuldkommen satisfait for Diebliffet med, hvad det har hørt, og desuden er jeg personlig saa lidet disponeret til at komme med ret lange Udtalelser; men der faldt mig et Kuriosum ind, da Ministeren sagde, at dengang Forslaget forrige Gang var for, var han en bestemt Modstander deraf, at han antog, det var galt. Det gaar nemlig som Bismarck siger, at den Deputerede er altid flog, men Ministeren tager altid feil; altsaa, som Deputeret saae Hs. Excellence ganske rigtig paa Forholdene, som Minister har han faaet et andet Syn. I Kraft af denne Sætning tror jeg, at den ærede Minister ser feil i dette Dieblit. Jeg vil kun gjøre den ganske korte Bemærkning, at, naar det blev sagt, at der kunde finde Betingelser Sted enten med det ene eller det andet System, maa jeg bestemt benegte dette. Jeg tror, der gaar en Mand gjennem hele Befolkningen, der vil foragte den, der indlader sig paa noget Saa-dant. Altsaa, dette Moment lader jeg ganske ude-

af Betragtning. Den høitærede Minister holdt et, som det synes, grundigt Foredrag over, hvorledes det gaar til, at de store Brænderier dog ikke i nationaløkonomisk Henseende kunne siges at have Fortrinet. Jeg skal fatte mig meget kort. Hovedargumentationen var den, at det, der ikke blev forvandlet til Spiritus ved den Proces, der foregaar, vilde aabenbart have større Næringsværdi, anvendt paa anden Maade. Det er en Hypothese, der ikke er godkjendt i det praktiske Liv; thi det er jo i Reglen Tilfældet, at, naar der vindes et slet Udbytte, er det paa Grund af, at der er foregaaet en Syreproces i Mæskningen. Naar altsaa det Stof bringes over til Kreaturernæring, har det langtfra de Betingelser for Ernæringen, som det andet har, hvor Processen er foregaaet ganske normalt. Det ser uhyre plansibelt ud, saaledes som den ærede Minister fremstillede det, men det lider af den Mangel, at det ikke passer med de virkelige Forhold. Saa sagde den ærede Minister, at de smaa Brænderier kunde jo aldrig være tjente med Rarrumsbeskatningen. Dertil siger jeg, at det, der ikke har naturlige Betingelser for at holde Livet, maa gaa alt Støvtets Gang. Vi kunne jo ivoirigt ogsaa anvende den foreslaaede Methode, men lad os saa anvende en naturlig Maaler og ikke tage den berømte og meget omtalte Maaler, lad os saa maale som i Sverig, hvor de lader Maaleren gaa ned i Beholderen, og maale, hvad der fremkommer; saa ere vi ude over denne Ulempe. Den ærede Minister knyttede den Bemærkning dertil, at det for Landbruget kunde have stor Betydning, om Brænderierne bleve flyttede ud paa Landet. Dertil er at bemærke, at, da Udbyttebeskatningen blev indført i Sverig, vare alle Landbrænderier et Aar efter som bortblæste. Det gif strag op for dem, at disse store Virksomheder kun kunde fremmes under visse naturlige Forhold, naar Naaprodukterne og Affætningen vare nær ved, Alt det Andet om, at Brænderier ere heldige for Landbruget, lyder meget smukt, men den, der tillægger Affaldet en større Værdi end 10 Procent af den i Anvendelse bragte Kapital, bliver et Bytte for Tab. 10 Procent er det høieste Udbytte af Affaldet under de gunstigste Omstændigheder. Sluttelig skal jeg sige, at jeg i mit Foredrag tror at have udtalt, at jeg Intet-somhelst har at erindre imod en Forhøielse af Skatter. Sag hvilken Forhøielse, De vil, indenfor rimelige Grændser, men følg de baneveie, og lad ikke Experimenternes Ulykke komme over os og en stor Virksomhed. Jeg kan sige den høitærede Minister, at den Fremstilling, der er givet af 200 Fabrikanter, staaer paa Tro og Love — Tro og Love skal der til — den er saaledes, at